

Mirese de paie

Stefan Doroftei-Doimaneanu

Din ochi devorați de plâns și credință,
Curg fulgere negre de calamină,
Aș vrea să mă rog dar nu am putință;
În strană mă-ngrop ascuns de lumină.

Revăd depărtarea îndeaproape,
Zăresc la altar un zâmbet trucat,
Din ochii-i marini, priviri filantroape
Se-așează-n minciună pe rolul jucat.

Cumva am iubit-o? Cumva o iubesc?
De ce am murit atât de devreme?
La braț cu un altul? Tu vis nefiresc
M-arunci în tartar prin jocuri extreme.

.....

Mai ieri ne plimbam prin gânduri curate,
Dansând mai apoi pe ruguri de seară,
Târziu, printre perne imaculate
Săruturi ardeam pe steaua polară.

Iar păsări din lună la geamuri priveau
Cum focul din astre în noi pătimea,
Eram două vele ce-n nopți zăboveau
Pe vânturi ucise de dragostea mea.

.....

Aceleași mirese cu alții, noi miri
Ce cumpără nuri cu fițe luxoase,
Capricii volante mereu în uimiri,
Pline de har, cu-njurări grațioase.

Curge clepsida cu stropi de văpaie
Și urlă căzând pe-al frustrării lăstar,
Sculptez în neant mirese de paie
Conduse-n calești de un tâmp lăutar.

Din piatra iubirii ies lacrimi de foc
Iar dalta refuză să mai cioplească,
El „prințul” surâde, iar eu mă sufoc...
Și nu este nimeni să îi oprească.

25.01.2018